

אריאדוכסיס

רצח שולמן

לו מכשיר שלט־רחוק, המשמש גם להפי-
עלת מטוסי־מישחק. אחרי בקשות חוזרות
ונשנות, הביא לו הטייס את המכשיר
שביקש. לא היתה מחלוקת על העובדה
כי בבתים של האחים שניר היה מכשיר
שלט־רחוק, המתאים להפעלת חומרי־הבלה.

לפי הודאתו של טורק, שנגבתה עליידי
אברהם פרידמן, קצין־החקירות במדור
המרכזי במישטרה, ניסו האחים שניר
להשתמש במכשיר זה לפיצוץ מכוניתו
של שולמן. אולם פיצוץ בעזרת מכשיר
של שלט־רחוק הוא דבר מסובך וקשה
מאוד. כל רחש בסביבה יכול לשנות את
התדר ולפגוע בפעולת המכשיר. ואכן,
האחים שניר לא הצליחו להפעילו.

זמן־מה אחרי נסיון־טרק זה, נרצחו עלי
שניר ואשתו באכזריות רבה. אלמונים פרצו
בלילה לביתם, ובמהלומות גרזן חיסלו את
בנייהווג, ופגעו גם בילדיהם הקטנים.
אולם עוד לפני מותו מסר עלי את מכשיר
השלט־רחוק כמתנה לפקיד בעריית תל-

נרצח דויד שולמן

דיברו על חסיטה ארוכת־שנים שהופעלה
נגד התעשיין.

שריפות, רציחות

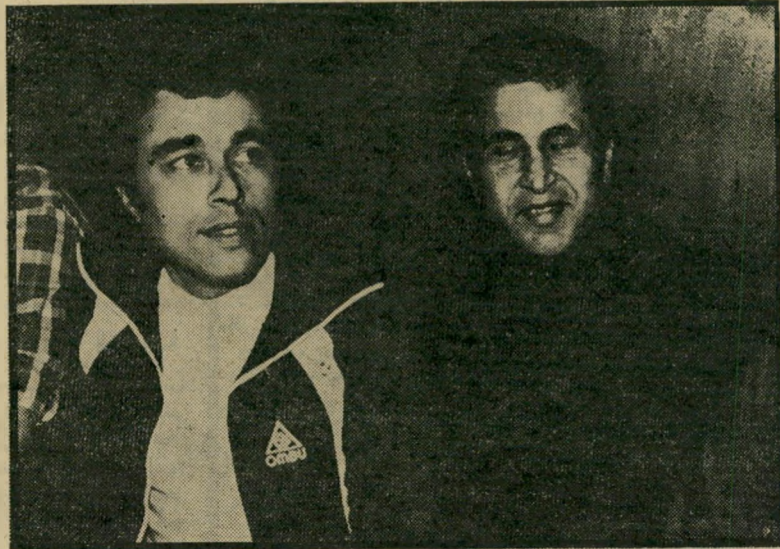
ופיצוצים

דניחשים והסיפורים צמחו כתוצאה
מכמה שריפות מיסתוריות במיפעל ה-
רהיטים מרס. מניעי הדליקות לא נתגלו.
במישפט הדיבה שהגיש בצלאל מירחי

המפוצצים מיפו" סברו השוכטים שהאשם האמיתי ברצח מוחמד שניר (למטה מימין) - אך הם נאלצו לזכותו ת מוחמד טורק (למטה משמאל) שלא היה לו מניע

נגד עיתון הארץ העיד שולמן, כי מעולם
לא היה נתון לסחיטה והכחיש בכל תוקף
כי היו איומים כלפיו. היו אלה עדים
אחרים במישפט זה. שגילו כי בשנת 1974,
כאשר נשרף בניין מרס, איבד שולמן 15
קילוגרם ממשקלו ושקע בדיכאון.
גם במישפט כנוספית המפוצצים לא גילו
השופטים את הרקע לכל הרציחות והפי-
צוצים. המניעים נותרו בגדר תעלומה.
והתעלומה הגדולה היא של רצח שולמן.
אם אפשר היה עוד להבין את סידרת
הפיצוצים במכוניותיהם של עבריינים יפוי-
אים הקשורים בכנופיות־סמים ומילחמות
עבריינים, אי־אפשר היה לייחס מניע כזה
לרצח מי־העסקים המכובד משכונת אפקה.
הקרוב ביותר לגילוי מניע היה השופט
מנחם אילן, שקבע בפסק־דינו: „אין אנו
יודעים כלל את המניע של שניר לרצח
שולמן, אינני יכול לתאר לעצמי שמוחמד
(שניר) האמין ששולמן אשם ברצח עלי
(אחיו של מוחמד שניר). הדבר היחידי
שאני יודע הוא ששניר, באחת מאימרותיו
במישטרה, העלה את הסברה כי מי שיכול
היה להיות אשם ברצח עלי זה רק האנשים
של בנק־דיסקונט או שולמן, בגלל סיכסוך
הקרקות שביניהם לבין הנאשם.”

גם השופט בנימין כהן, נשיא בית־
המישפט המחוזי, הסביר את דרך מחשבתו
של שניר: „כנראה צריך להניח ששניר
נכנס לתסביך־רייפה בענין המקרקעין,
כאילו כל שכניו סוגרים עליו לכלותו,
אותו ואת מישפחתו, מהחזיק במקרקעין.”
אולם למרות שמכשיר השלט־רחוק היה
שייך למישפחת שניר, ולמרות שמוחמד
שניר היה היחיד שהיה לו מניע לרצוח
את שולמן, הוא זוכה מאשמה זו. הרוצח
לפי פסק־הדין, הוא המכונאי הקטן מיפו,
מוחמד טורק, שלא היו לו כל קרקעות,
ולא הכיר את שולמן. „אני ער לפרדוקס,
שאנו מציעים להרשיע את טורק על אשמה
(החשך בעמוד 54)

אביב. גירסה זו לא הוכחה במישפט,
והפקיד לא זוהה.

כאשר נרצח שולמן מלאו העיתונים
ניחושים בדבר המניע לרצח. על דבר
אחד הסכימו הכל: כי הרצח נעשה למען
כסף. „כסף רב שעלולים להרוויח או
להפסיד הרוצחים,” נאמר בעיתונים, והועלו
השערות שונות. אמרו כי מכיוון שרהיטי
מרס יוצאו לכל העולם, יתכן שכנופיות־
סמים בינלאומית השתמשה בהם בלי
ידיעתו של שולמן לשם הברחת סמים.
דובר במיוחד על הכנופיה הישראלית מ-
לוסי־אנג'לס. מכיוון שבעיר זו היתה לשולמן
חנות רהיטים, היו שקשרו את הרצח
לעסקות במקרקעין שעשה שולמן עם
חברת־הבנייה ש.ב.ג. של הקבלנים ששון
חוגי, בצלאל מירחי ושלוס גניש. אחרים

במישפט שבו הורשע מוחמד טורק, ואילו
חברו ופטרונו, מוחמד שניר זוכה, קשור
למכשיר השלט־רחוק.

תעלומת מכשיר השלט־רחוק

מישפחת שניר היא מישפחה ערי-
בית גדולה ומכובדת. בניין בית־מרס
ובניין נוסף של בנק־דיסקונט נבנו על
אדמותיהם. זה שנים שהם נתונים בסיכר
סוכי קרקעות עם שכניהם היהודיים, רי-
מישפטים על כך מתנהלים בדרגים שונים
של בתי־המישפט.
שנה וחצי לפני תחילת החקירה, פנה
מוחמד שניר למכר טייס, וביקשו להביא

בישראל!
בתחילת
מכוניתו
רס, והוא
מי מעט
י בדרך
ותי־בין
סיקו, כי
מ' היטב.
ל, ועוב
מיטען.
המישפט
מכונית
ק. מוחמד
מי. טורק
ליד יפו.
ק, והוא
נ שיהסו
במיוחד

זחתה עד
כוע היכן
שיטת
ל מומחה
ל עליידי

יו, סיפר
לנסות
ל גילוי
מד ועלי
מכשיר
לפוצץ
ח בידם,
יז טורק
נא עשה
וא חיבר
וליו חוט
יס תקע
ל כאשר
ביותר